

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 49. De 4. consolatione & visione quam vidit super commemoratis filiis
suis spiritualibus, vt illi mortui huic mundo, & viui soli Deo prædicarent
aliis mortificationem & vitam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

super filiis spiritualibus. 193

quoddam infinitum lumen videbatur intra suum pectus absorbere, non tamen est mihi visum, quod viderem brachia carnea, sed quoddam admirandum lumen in quo absorbebat eos, intra suum pectus includens cum maximo super ipsos euiscerato amore.

Quadragesimum nonum capitulum. De quarta consolatione & visione quã vidit super commemoratis filius suis spiritualibus vt illi mortui huic mundo & viui soli Deo predicarent alius mortificationem & vitam.

ITEM alia die cum dicebatur Missa, inter alia multa quæ vidi, apparuit mihi beatus Franciscus totus gloriosus salutationem consuetam offerens, quæ est ista, pax saltissimi tecum sit, Salutatur autem semper voce piissima, humillima, gratiosa, & affectuosa. Tunc in quibus-

dam filijs ardentibus zelo obseruandæ paupertatis regulæ laudauit multum propositum, Sed rogauit quod cresceret per opus. Et dixit, benedictio æterna completa, & abundans, quam ego habui ab æterno Deo, veniat super caput horum dilectissimorum filiorum tuorum & meorum, dicas eis, quod viuent scilicet sequendo viam Christi, per opera manifestando, & per verba, & non timeant, quia ego cum eis sum, & æternus Deus adiutor est eorum, & cum tanto affectu laudabat illos filios de bono proposito, & confortabat eos, quod securè procederent, & quod ipsum in sua intentione adiuuarent, & sic amorosè benedicebat eosdem, quod totus videbatur euiscerari in amore super ipsos.

Multa alia vidi circa me, & circa filios, quæ non possum exprimere. Sed hoc dico, quod vidi, quod perspexi. Vidi enim certissimè,

quod ipse benedictus Deus viscerosè effunditur super nos, & ipsius mater dulcissima, & volunt portare onus nostræ pœnitentiæ: tantum petunt, vt vos filij sitis exempla luminosa vitæ suæ luminosæ, dolorosæ, pauperimæ, & despectæ, & volunt, & considerât vos videre mortuos & viuos, & quod habitatio vestra esset in cœlo, & solus vsus corporis esset in mūdo. Vt sicut mortuus non alteratur, nec de honore, nec de decore, ita vos omnino essetis immutabiles ad esse extrinsecum mundi, & prædicaretis aliis mortificationem vitæ vestræ magis, quàm contentioso sermone. Et semper intentio vestra in omnibus vestris actibus esset in cœlo, in isto benedicto Deo homine crucifixo. Ita quod operando, loquendo, comedendo exteriùs, semper interiùs intrinsecati essetis illi benedicto Deo, qui vult vos intra semetipsū continuè circūferre, & in omni

196 *De instruct. & Consol. Dei*
bus actibus vestris semper sibi as-
sistere. Quod ipse dignetur invo-
bis implere, qui hæc misericordi-
ter à vobis dignatur requirere per
merita suę sãctissimę matris, Amē

*Quinquagesimum capitulum. De instru-
tionibus & cõsolationibus quas ha-
buit à Deo in suis tribulationibus.
Et de thesauro & valore laborũ &
tribulationum. Et qualiter quisque
per eas fit Deo propinquior.*

*Qui sũt
filij Dei.*

QUADAM vice quærebam
à Deo, quod daret mihi de
se aliquid. Et feci mihi signũ cru-
cis, & etiam rogabam eum, vt o-
stenderet mihi qui sunt filij sui.
Et inter alia dictum est mihi istud
exẽplum. Ponatur quod vnusqui
haberet multos amicos, & inui-
taret eos ad conuiuũ cum ma-
gna diligentia præparatũ, si multi
remanerent de inuitatis, qui nol-
lent venire, nunquid doleret de
non venientibus, eo quod abũ-
danter parasset conuiuium & cũ